

Kötéssel fogják a vendéget

a Csalogány-utcai melegedőben...

— Az újonnan megnyílt melegedőt keresem — ezekkel a szavakkal lépünk be a sarki fűszereshoz a Fő-utcában.

— Tessék csak jobbra menni — válaszolta a segéd. — Ott a melegedő. A mi melegedőnk.

— A budaiak saját melegedője — teszi hozzá az egyik, a többiek élénk helyeslése mellett.

Ezek után lelkeszemeink előtt zsúfolt, füstös helyiség képe jelent meg: biztosan tele lesz fáradt járókelőkkel — gondoltuk —, akik örülnek, hogy pihenhetnek. A sarokban valószínűleg egy fiatalember ül, aki szorgalmasan ír. Egy asztalnál kártyapárti alakul ki, a másiknál élénk politikai vitát folytatnak. Egy öregasszony talán köt...

Kétméteres betűkkel áll a Csalogány-utcai tanítóképző bejáratán a bűvös szó: „Melegedő”. Három lépcsőt megyünk, utána lenyomjuk a kilincset és bent vagyunk.

Két fiatal lány izgatottan ugrik mellém.

— Erre tessék. Ebbe a szobába.

— Nem, inkább a másikba — torolja le a fiatalabbik.

A végén a harmadik teremben ülhetnek be. *Rajtunk kívül egy teremtettt lélek sincsen!* A lelkes, izgatott hölgyek, tanítóképzős lányok, akik önként vállalták a munkát.

— Ma délelőtt még senki sem jött — kérdezzük.

— Nem — felelik egyszerre, lehorgasztott fejjel. — *Ma még nem volt senki, de tegnap...!*

— Tegnap? — ismételjük re-

ménykedő arccal.

— *Tegnap volt egy vendégünk* — mondja lebiggyesztett szájjal, Ilonka, az egyik tanítóképzős. — Vidéki öregúr volt. Nagyon jól érezte magát. Félórát maradt.

— *Vizsont ebédet is kért,* — veszi át a szót Irénke. — Nagyon kedvesen és udvariasan kérte, hogy adjunk neki is ebédet, mivel ingyen ebédet is főzünk. Tegnap *húsleves volt rizzsel.* Százötven adagot főztünk, 75 elfogyott. *Az ebéd iránt nagy az érdeklődés.* Főleg nyugdíjasok érdeklődnek. Érdekes, *mind szégyenkezik és mind bocsánatot kér.* Azt mondják, azelőtt ilyet sose tettek.

— És melegedni?

— *Melegedni nem jönnek,* — állapítják meg mind a ketten. — Nem tudjuk miért. Talán nincs olyan nagyon hideg kint. Mi naponta egy mázsa fát és 70 kiló szenet használhatunk el. *Az emberek vagy nem érnek rá, vagy nem szeretnek melegedni.* Én nem értem, hogy mi lehet az oka tulajdonképpen.

Szomorúan néznek ránk. *Két nap alatt egyetlenegy ember akart egész Budán melegedni.* Igaz, az is vidéki volt. Ilonka és Irén kikísérnek. Megígértetik velünk, ahányszor erre járunk, bemegyünk egy kicsit melegedni: hogy legalább egy állandó vendégük legyen.

Sümege Vera